USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci projednal v neveřejném zasedání konaném dne 12. března 2024 stížnost **odsouzeného Ronalda M.**, narozeného xxx, proti usnesení Okresního soudu v Šumperku ze dne 4. 1. 2024, č. j. 2 PP 23/2023-43, a rozhodl

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu **se** stížnost odsouzeného Ronalda M. **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Usnesením Okresního soudu v Šumperku (dále jen „okresní soud“) ze dne 4. 1. 2024, č. j. 2 PP 23/2023-43, bylo rozhodnuto tak, že se podle § 331 odst. 1 trestního řádu, § 88 odst. 1, odst. 3, odst. 4 trestního zákoníku a contrario žádost odsouzeného Ronalda M. (dále jen „odsouzený“) o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 18 let z rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 11. 11. 2011, č. j. 61 T 28/2011-1642, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 3. 2012, sp. zn. 5 To 13/2012, zamítá.

2. Proti tomuto usnesení si podal odsouzený po jeho vyhlášení stížnost, kterou následně písemně odůvodnil. Uvedl, že nesouhlasí se závěry znalce ohledně nemožnosti jeho resocializace a negativního hodnocení jeho osoby. Z logiky věci vyplývá, že resocializační program ve věznici se zvýšenou ostrahou spočívá v podstatě pouze v primárním uspokojování základních potřeb. Po tolika letech vězнění odsouzený nechce nic jiného než normálně žít, ať už to znalec vítá či nikoli. Rád by dostal příležitost, aby mohl sobě, znalci, soudu a celé společnosti dokázat, že jeho žádost není předčasná ani účelová, nýbrž opodstatněná. Zdůraznil, že znalec vykonává svoji profesi od roku 1982, a je otázkou, zda je schopen veškeré skutečnosti objektivně posoudit. Závěrem navrhl, aby bylo jeho žádosti o podmíněné propuštění vyhověno.

3. Pro úplnost je třeba uvést, že státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Šumperku, který ve veřejném zasedání konaném okresním soudem navrhnul zamítnutí žádosti odsouzeného, se práva stížnosti ihned po vyhlášení napadeného usnesení vzdal.

4. Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci (dále jen „krajský soud“) jako soud stížnostní (§ 146 odst. 2 písm. d/ trestního řádu) úvodem shledal, že stížnost odsouzeného byla podána oprávněnou osobou (§ 142 odst. 1 trestního řádu), v zákonné třídenní lhůtě od oznámení usnesení a na místě, kde lze takové podání učinit (§ 143 odst. 1 trestního řádu). Současně krajský soud neshledal ani jiný důvod k zamítnutí stížnosti podle § 148 odst. 1 písm. a), b) trestního řádu z formálních důvodů bez věcného přezkoumání napadeného usnesení a jemu předcházejícího řízení.

5. Z podnětu podané stížnosti tedy krajský soud podle § 147 odst. 1 trestního řádu přezkoumal správnost a odůvodněnost výroku napadeného usnesení, jakož i správnost postupu řízení jeho vydání předcházející a po projednání věci v neveřejném zasedání dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného není důvodná.

6. Úvodem je třeba konstatovat, že v samotném řízení, které předcházelo vydání napadeného usnesení, neshledal stížnostní soud žádných procesních vad, kdy v tomto ohledu nevznesl žádných námitek ani stěžovatel.

7. Jak je patrné z odůvodnění napadeného usnesení, okresní soud opřel své rozhodnutí o zamítnutí žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění o zjištění, že odsouzený, který byl v průběhu výkonu trestu opakovaně testován na přítomnost návykových látek, byl ve dvou případech testován pozitivně. Podle okresního soudu odsouzený splnil formální podmínku vykonání dvou třetin uloženého trestu, další podmínku vedení řádného života do budoucna však nikoli, a to zejména s ohledem na závěry znaleckého posudku, které vyznívají v neprospěch odsouzeného. Podle znalce nelze vyloučit návrat k profilu chování a prožívání v intencích poruchy osobnosti odsouzeného. Soud prvního stupně také poukázal na to, že odsouzený v rámci jeho trestné činnosti usmrtil starší nemocnou osobu ze zištného důvodu, a s ohledem na závěry znaleckého posudku není splněn ani předpoklad, že nehrozí opakování spáchaného nebo jiného obdobného zvlášť závažného zločinu.

8. Podle § 88 odst. 1, odst. 3, odst. 4 trestního zákoníku soud může odsouzeného za trestný čin vraždy podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život, a odsouzený vykonal alespoň dvě třetiny uloženého trestu odnětí svobody, a nehrozí-li s ohledem na okolnosti činu, za který byl odsouzen, a povahu jeho osobnosti opakování spáchaného nebo jiného zvlášť závažného zločinu. Soud při rozhodování o podmíněném propuštění odsouzeného za zločin přihlédne také k tomu, zda odsouzený včas nastoupil do výkonu trestu a zda částečně nebo zcela nahradil či jinak odčinil škodu nebo jinou újmu způsobenou trestným činem nebo zda vydal bezdůvodné obohacení získané trestným činem.

9. Krajský soud se po provedeném stížnostním řízení se závěry okresního soudu zcela ztotožnil s tím, že soud prvního stupně řádně vyhodnotil všechny skutečnosti mající význam pro jeho rozhodnutí a dospěl ke správnému závěru, že u odsouzeného nejsou dány důvody pro vyhovění jeho žádosti.

10. Z hodnocení věznice a výpisu z osobní karty vyplývá určitá snaha odsouzeného o polepšení. K dodržování stanoveného pořádku a kázně ve výkonu trestu z jeho strany je třeba uvést, že mu bylo uděleno celkem 31 kázeňských odměn především za brigádnickou činnost, kdy kázeňský trest z roku 2018 byl již zahlazen. Na straně druhé však nelze přehlédnout, že poté co byla první žádost odsouzeného usnesením Okresního soudu v Šumperku ze dne 19. 5. 2022, č. j. 1 PP 3/2022-49, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 14. 7. 2022, č. j. 2 To 94/2022-61, zamítnuta, byl odsouzený dne 18. 10. 2022 opětovně pozitivně testován na přítomnost návykových látek a kázeňsky potrestán. Program standardního zacházení ve Věznici Mírov proto nesplnil nejen v 2. pololetí roku 2018, ale rovněž ve 2. pololetí roku 2022, a to právě z důvodu výše popsaného kázeňského potrestání. Nelze dále přehlédnout ani závěry PhDr. Pavla Koldy, znalce z oboru klinické psychologie, k osobě odsouzeného. Z těchto vyplývá, že má i nadále za méně pravděpodobnou trvalou stabilitu z hlediska zakotvení v místě a vytváření pozitivních společenských vazeb s širším okolím. Z hlediska prognózy možné readaptace je jedním z problémových aspektů i nadále přítomnost dominance častého a intenzivního zaměření na okamžité uspokojení, nesystematičnost, nedostatek vytrvalosti, špatné snášení nudy. Objevuje se u něj manipulativní forma vůči okolí, kdy následně narůstají problémy v interpersonálních vztazích. Dále má sklon k nárůstu fantastičnosti, což se projevuje v poklesu reality při popisu událostí (až bájné lhavosti). Odsouzený ve svém chování vykazuje prvky excentričnosti, histriónství, nezdrženlivosti a nestálosti. Nelze u něj vyloučit vědomou manipulaci s cílem dosáhnout propuštění na svobodu. Co se týká požívání alkoholu a psychotropních látek, je u odsouzeného aktuální abstinence pochopitelně vynucená. V minulosti probíhala opakovaně protialkoholní léčba, což nemusí nutně znamenat následnou bezproblémovost v této oblasti, kdy odsouzený v osobnostním dotazníku zaměřeném na návyky zmínil měsíční konzum alkoholu (piva, vína) a týdenní tzv. tvrdého alkoholu, kdy vyzkoušel i marihuanu, pervitin, gambling. K žádosti odsouzeného se ředitel věznice nepřipojil.

11. Na základě všech výše uvedených skutečností má rovněž krajský soud za to, že u odsouzeného není splněn předpoklad vedení řádného života v budoucnu a dále ani předpoklad, že nehrozí s ohledem na okolnosti činu, za který byl odsouzen, a povahu jeho osobnosti, opakování spáchaného nebo jiného obdobného zvlášť závažného zločinu, kdy riziko opětovného spáchání trestného činu tohoto charakteru je natolik vysoké, že je třeba vyzdvihnout nutnost ochrany společnosti před nejzávažnějšími trestnými činy a jejich pachateli. Odsouzený se dopustil té vůbec nejzávažnější trestné činnosti, při níž zvlášť surovým způsobem usmrtil staršího nemocného člověka, a to ze zištného důvodu, jelikož si chtěl zvýšit životní úroveň. Co je však nutné vyzdvihnout je skutečnost, že v době po zamítnutí jeho první žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, byl odsouzený opětovně v 2. pololetí roku 2022 kázeňsky potrestán a neplnil tak program standardního zacházení ve věznici.

12. Je tedy na odsouzeném, pokud bude chtít v budoucnu svou žádost opakovat, aby učinil další reálné kroky, z nichž bude zřejmé, že se řádně připravuje na život na svobodě. Za tím účelem je nezbytné, aby si v souvislosti se závěry znaleckého posudku a s ohledem na svůj předchozí životní styl, zvolil ve věznici takové programy, díky nimž bude pracovat na rozvoji své osobnosti.

13. Stížnostní soud tedy v posuzovaném případě neshledal žádné důvody pro to, aby napadené usnesení okresního soudu změnil ve prospěch odsouzeného, ba naopak má za to, jak je již shora uvedeno, že rozhodnutí okresního soudu je věcně správné, zákonné a náležitě odůvodněné.

14. S ohledem na veškeré shora podrobně rozvedené skutečnosti krajský soud postupem podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu stížnost odsouzeného jako nedůvodnou zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Olomouc 12. března 2024

JUDr. Michal Jelínek v. r.
předseda senátu

Vypracovala:
JUDr. Markéta Langerová v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaromír Buriánek.